

ohwerdasid ka oma ebojumalatele, aga ei aitanud, wiimaks wõtsid nõu, maa alt enesele teed kaebada, ja nenda linna poeda. Linna rahwas olid kohe, kui waenlased tulemas olid, sõnumed Riija saatnud. Piiskop Albert oli praegu Saksamaalt tagasi tulnud ja temaga uus Saksiaeste hulk, kes Maarja maal risti usu eest tahtsid sõdida. Rõõmuga kuulsid need ued tulijad sõnumed Koiva jõe kaldalt ja hakasid Riijast kohe senna minema. Kubesalu ja Siggivalde ligidal heitsid kahte liitu, teine wägi läks üle jõe Siggivalde poole, teine Kubesalu alla. Homiku wara tungisid nemad koraga sõda kisaga tagant Gestlaeste peäle, kes waenlasi ei ootandgi. Rahing oli hirmus, nüüd tulid ka linnadest sõamehed wälja, et Gestlaesed ei saanud enam ohtu, sellepärast hakasid rahu paluma, ja lubasid ka risti usku wastu wõtta. Aga se oli jälle paljas tühi lubamine. Sel samal õõsel läksid nemad oma laewade peäle, ja püüdsid salamahiti jõest alla, koeu põgeneda. Kui ristirahwas seda nägid, hakasid mõlemilt poolt jõe kaldalt wibudega nende peäle lastma ja odadega nende peäle wiiskama. Siiski oleksid nemad ehk peäsnud, sest et nemad laewadega jõe peäl rutumine edasi jõudsid, kui teisid jõe kaldal jala ja hoostega. Aga ometegi nemad ei saanud koeu. Weel uus wägi oli Riijast tulemas, kes tahtis Kubesalu ja Siggivalde minna, aga enne kui senna said, said jo kuulda, kuidas loud olid, sellepärast läksid jõe suu poole, ja oli weel ni palju aega, et nemad said häda pärast Tooreida

on, ja palume nüüd, et teie meie peäle armu heidate, meie tahame ka risti rahwas saada, naagu Liitwi ja Lätti rahwas." — Linna wärawad tehti lahti, ja risti usu õpetajad hakasid rahwas risti usku õpetama. Aga rahu pidamise pandiks, wõtsid Saksad, kuidas selle aea wiis oli, wanemate ja peälkude poead enesele pandiks kaasa. Rõõmuga läksid risti rahwas nüüd koeu, lootusega, et Gestlased oma sõna peaksid.

Aga se oli tühine lootus, sest ni pea kui olid äraläinud hakasid Gestlaesed jälle sõda walmistama. Ja pea hakas uus were walamine, mis jo ära tüdib laiemalt kirjutada ja kuulda. Peäle aasta oli suur were walamine ja sõda, pea tungisid Gestlaesed, ja nüüd mite üksnes Sakalaesed, waid ka, Sootagana, Ridala ja Saare maa rahwas, Liitwi ja Lätti maale, pea jälle risti rahwas Gestlaeste maa konnade sisse ja riisusid, tapsid ja põletasid, niida sõda wiis on. — Siis oli jälle paar kuud rahu, aga selle järel hakas uoste Saare maa rahwas, ja nendega hulk Ridali ja Haru maalt, tulid laewadega mere kaudu, Koiva jõest ülese Kubesalu alla ja püüsid tema ümber ja niisamuti ka Siggivalde linna ümber, mis mõega wennade jauls oli, teine pool Koiva jõe, kolm wersta maad Kubesalust, jõest ülese minna. Kõl nemad püüdsid iga wiisi linnad ärawõita, kipusid wallide peäle, tulega põletada, aga linna mehed sõdisid wapraste wasta, nenda et nemad mite wõimust ei saanud. Kõl nemad